

לחזוק יסודות החינוך והטוהר במחננו

למעננו

נושא: דבר סכנת השבועונים

עלון מספר 2 אייר תשע"א

עושים למעננו

ארגון "למעננו" - לתנופה רוחנית, פועל לחיזוק ולביצור חומות היהדות החרדית, ומאחד תחתיו פעילויות שונות ומגוונות למען טובת הכלל ולמען שמירת גדרי הקדושה והצניעות, על פי הכוונתם של כבוד הרבנים הגאונים שליט"א, ונוחלות הצלחה מרובה בחסדי הבורא. ארגון "למעננו" משקיע רבות למען הגברת צביון ה"ידישקייט" ואווירת העדינות והטוהר לסביבה בה אנו חיים ובה מגדלים אנו את צאצאינו וצאצאי צאצאינו כמסורת ישראל סבא. כה יעזרנו ה' לעתיד על דבר כבוד שמו יתברך.

הגליון הנוכחי מתייחס כולו לנושא שמדיר שינה מהמוני יראים ושלמים הנאמנים לה' ולתורתו.

דורנו הינו דור בו פורח עולם התורה לתפארה וצאצאינו היקרים שתולים בבית ד' ובחצרות אלוקינו יפריחו. דא עקא, שבתוך כל הטוב הזה, חשה היהדות החרדית מאויימת אל מול נסיון קשה של זריעת קרירות בכל הקשור לחיי התורה והמצוות, בדמותם של גלים גבוהים ושטף של מבולי מלל זרים ומנוכרים לעולמינו - עולם התורה!

ציבור היראים לדבר ד' מוצא את עצמו חוסף הררי מילים ומאמרים כבליסטראות קרח עטופות בצבעוניות חולין זרה, הנורות אל תוככי האמבטי הרתחת של הערכים המקודשים עליו חונך, ונושא כפיו למרומים בתחינה: "אנה ד' הושיעה נא!".

לעת כזאת, כל אשר מוטל עלינו הוא להיאחז בגלגל ההצלה המושלך אלינו מאת גדולי ומאורי הדור שליט"א, זה המבטיח בעז"ה את האפשרות לגדל את גדיי צאן הקדשים על משכנות הרועים ולרוות מהם רוב נחת דקדושה.

עם ד' חזקו ונתחזקה לבער את הנגע מקרב מחננו, למען קיום דור המשך.

דברי רבותינו

דברי הסברה

על מה נזעקו גדולי התורה וראשי הישיבות?

כ' אייר תשע"א

אגרת חיזוק לפעילות ההסברה בקרב יראי ד'

זכינו בס"ד לפעילות גדולה בקרב יראי ה', להתנערות מהעיתונות הזולה שבעוה"ר פשתה בקרבינו, ואשר כבר הורו גדולי ישראל להרחיקה מאיתנו. דברי הסברה חשובים נכתבו אודות כך, וראוי מאוד לחזק את הפעילות לטיהור מחנינו מנגע זה.

וע"ז באנו על החתום

יצחק זילברשטיין שלמה זלמן אולמן יעקב מאיר שטרן שריאל רוזנברג יוסף מאיר אלטמן

על מה נזעקו גדולי התורה וראשי הישיבות?

מאמר הסברה חשוב זה נערך ונכתב ע"י כותבי עלון "למענו", בהדרכת ובהכוונת הרבנים שליט"א המכונים דרכו של ארגון "למענו", לחיזוק יסודות החינוך והטוהר במחננו. הדברים החמורים של פורצי גדר המצוטטים בזה הועתקו בצורה מדויקת מפייה ומפי כתבם, לצורך ולתועלת הרבים (זאת מלבד ציטטות נוספות של דברים חמורים יותר, שע"פ הוראת הרבנים שליט"א, לא היה ניתן להעלותם על הכתב כלל). מכתבי ודברי גדולי התורה והחסידות בדורות האחרונים צוק"ל ויבדל"א הובאו מתוך ספרי הקורות של היהדות החרדית ומתוך שיחות שנכתבו ע"י השומעים. כמו"כ נעשה שימוש בקטעים מתוך מאמרי הסברה שכבר פורסמו במסגרות שונות.

תקשורת" שיעניק להם את "הרייטינג" ואת "הפן הפיקנט", כפי הקו המנחה אותם, שככל שיגלו פן נועז וחריג יותר, כך יבטאו את הייחודיות שבקו המתירני של "השבועונים". (והכל לצד "מאמר תורני" המנסה לטהר את השרץ בק"נ טעמים, שכביכול זו צורתו הראויה של "עתון חרדי").

מול "ההישג" של "בקהילה" במוסף "המיפגשים", שעורר בחילה עמוקה בקרב ציבור הקוראים, הציע "משפחה" מוסף שלם ומיוחד הנקרא "גיבורים" (אנשים חילוניים ומזרחי' לצד אנשים חרדים), ואלו חלק מה'גיבורים' שהוצגו שם, במלל גדוש הערצה תוך מריחת תמונות ענק: מפקד המוצב שחייליו נפלו בשבי המצרי לצד מגיד השיעור המפורסם, אלוף העולם בהיאבקות לצד הגיבור החרדי של מאבקי 'דת ומדינה' בשנות השישים, האיש

פריצת הגדרים נוסח "חרדים 2010"

לאחר חג הסוכות האחרון יצאו כמאה מנהלי תלמודי תורה ומנהלי סמינרים "בית יעקב" מכל רחבי הארץ, בפניה ואזהרה להורי התלמידים, לגלות עירנות רבה מול הנזק החינוכי המצטבר שמביאים עמם כל השבועונים למיניהם.

בשבועון "בקהילה" שהופץ בערב חג הסוכות הופיעו ראיונות מצולמים של אישים אנטי-דתיים ורודפי דת, שקיבלו בעתון בימה נרחבת להשמעת דעותיהם הפסולות. בכמה מקרים נעשה הדבר בצורת "מיפגשים ייחודיים" בין דמויות שליליות אלו לבין אישים חרדיים, ואף בביקורים במוסדות תורה של אישים המטיפים לגיוס בני הישיבות. בכך ניתנו בימה, כבוד ופתחון-פה לגורמים מתועבים ושונאי תורה מן הסוג הגרוע ביותר, כדי ליזום "עימות

בימים האחרונים פורסמו קריאותיהם של גדולי התורה וראשי הישיבות בעולם התורה והחסידות, שהתריעו מפני השבועונים השונים כדוגמת "משפחה" "בקהילה" וכדו' והחינמונים למיניהם. אין זו הפעם הראשונה שגדולי תורה ויראה, כמו גם אישי חינוך מכל מוסדות החינוך, מביעים חששם הכבד מפני ההשפעה השלילית של כלי-תקשורת פסולים אלה. אך בשנה האחרונה גברה המודעות הציבורית וההכרה בחומרתם של המיפגשים הללו, בעקבות "התקדמות" נוספת בפריצת הגדרים ובמסרים השליליים שהחליטו להנחיל לקוראים, אשר חשפה שוב את מהותם ומגמתם ההרסנית, שבעבר גם באה לידי ביטוי בעקביות ובדרכים שונות, לא תמיד במסרים גלויים, ובעיקר במסרים סמויים שחילחלו בין השורות.

בס"ד

כל השבועונים והחינמונים, כולל עיתון "משפחה", מסלפים ומטשטשים את השקפת תורתנו הקדושה שקיבלו מרבותינו, וחלילה להכניס עיתונים מסוג זה לבית, או לסייע בידם בכל אופן שהוא.

ופשוט שעל סוג עיתונים כאלו לא שייך לתת שום הכשר כלל.

וק"ו הדברים לענין רדיו מכל סוג שהוא וכל אתרי האינטרנט, שכולם מסייתים ומשחיתים את הנפש, ואבות הטומאה והנוזקין הם.

וע"ז באעה"ה, שלהי ניסן תשע"א

יחסי קהילה

זמיר לוי

בעז"ה

כ"ז דברים פשוטים וא"צ ראי' חיים קניבסקי

הנני מצטרף להנ"ל יוסף של' אלישיב

בס"ד

הנה כבר גדולי ישראל שליט"א הזהירו להתרחק מהשפעת השבועונים. ועתה באנו בזאת להביע כאב על הדברים אשר הובאו לאחרונה בשבועון "משפחה" אשר ניכרת בהם המגמה המתמשכת להכניס ערכי עולם החיצון לתוככי עולמנו, ובכך נגרים נזק רב לערכים נעלים ומקודשים אותם אנו עומלים להנחיל. על כן יש להתרחק מהם ומכל השבועונים למיניהם.

על דעת מו"ח שליט"א

עזריאל אויערבאך שלום אייזנברג יהושע אייכנשטיין יוסף מאיר אלטמן מרבי צאנז ישיבת די אהרן רב דחוג חתם סופר

יצחק משה ארלנגר יהושע ארנברג מנחם צבי ברלין מרדכי גרינפלד ישיבת רחמיסטריווקא ישיבת נוסת יצחק - חדרה ישיבת רבנו חיים עוזר רב דחסידי טשענאנאביל

יעקב הלל ברוך ויסבקר מיכל זילבר אברהם לייבוש טוביאס ישיבת אהבת שלום ישיבת בית מתתיהו רב דחסידי בהוש

עמנואל טולדנו גבריאל יוסף לוי דוד יצחק מן עקיבא מנחם סופר ישיבת שארית יוסף ישיבת באר הנורה ישיבת נוסת חזקיהו רב ערלוי ב"ב

יהודה עדס אביעזר פילץ אבינועם פוסטבסקי יוסף חיים קופשיץ ישיבת קול יעקב ישיבת תושיה - תפוח ישיבת מרת יוסף

צבי רבינוביץ יגאל רוזן בנימין רימר מרדכי שטרן ישיבת בויאן ישיבת אור ישראל ישיבת קרית מלך ישיבת וזיניץ

בערב חג הסוכות "זיכו" השבועונים את קוראיהם ב"מוספים מיוחדים". באחד מהם הופיעו ראיונות מצולמים של אישים אנטי-דתיים ורודפי דת, שקיבלו בעתון בימה נרחבת להשמעת דעותיהם הפסולות. שבועון אחר הציע מוסף שלם ומיוחד הנקרא "גיבורים" (אנשים חילוניים ומזרחי' לצד אנשים חרדים), ועוד "מוסף מיוחד" שנקרא "חרדים 2010" שהציג מודל של "קרייריזם חרדי"

(כאשר כמובן הופיעו באותה מסגרת כמה מילים בתור "מס שפתיים" על חשיבות לימוד התורה).

במוסף זה התנוססה הכותרת: **"חרדים, לפרנסתם"**. זהו הזן ה"חרדי" החדש שאליו הם מטיפים. והמסר: לא עוד "חרדים לדבר ד", לא עוד "חרדים לדי ולתורתו", חרדי חדש נולד לנו: "חרדים לפרנסתם"!!

בכך חברו להם עם גורמים ממשלתיים וחילוניים, אשר שמו להם ליעד לנצל את "הבעיות הכלכליות" שבציבור החרדי, כמנוף להשגת יעד, להטמיע את הציבור החרדי מבחינה תרבותית בתוך "הזרם המרכזי" (ה"מיינסטרים", בלשונם) של החברה הישראלית. בתזמון מדויק ומחשיד בחרו להקדיש את מוספיהם ומאמריהם לנושא זה

דאגו להדגיש במסרים גלויים וסמויים (כולל בציור הענק שהופיע בשער המוסף), את מתן החשיבות והשוויוניות של "עובד הייטק" המיסב בשולחן אחד ובמעמד אחד לצד אברך ת"ח, "כולם קדושים" במידה שווה

שהפעיל מחתרת יהודית לצד אלוף ישראל בשחמט שהפך ל"מתמיד" ובתמונות הוצג בגבורתו במשחק השחמט... כולם "גיבורים", כולם אהובים, כולם ברורים.

"משפחה" פירסם גם "מוסף מיוחד" שנקרא **"חרדים 2010"** אשר הפך את נושא "היציאה לעבודה" לשאיפה המרכזית של "חרדים 2010". היה זה שיאו של מהלך תעמולתי שמובילים בשנים האחרונות השבועונים, ו"משפחה" בפרט. בעוד הציבור החרדי על כל נווניו, האמין תמיד - וחינך את ילדיו - שמטרת חיינו היא החיים הרוחניים, וההתקדמות והאושר בחיים אינם נמדדים במספר הספרות בבנק, אלא אך ורק בעליה רוחנית ועשיית רצון הבורא, כאשר רק כאמצעי טפל לכך יש לדאוג ל"השתדלות" לפרנסה, לעומת זאת בעיתונות זו

של: "השתלבות הציבור החרדי בכלכלה ישראלית", מתוך מאמץ נרחב ועקבי הנעשה בשבועונים במשך שנים ארוכות כדי להציג את "גודל המסכנות" של המשפחות החרדיות.

וכן, בל נשכח לציין, שכל זה עבר את "האישור" של "הביקורת" של השבועונים הללו, ודי בכך להעיד על טיב הפיקוח אשר כנראה אף הוא "מגלה הבנה" לאופי הליברלי והמתירני שלהם. ועל כך כבר הביע דעתו בצורה חדה אחד מגדולי ישראל, שנשאל והלא הם אומרים כי יש להם "פיקוח", ועל כך הגיב בצורה חד-משמעית, כי אותה ביקורת שמטעמם, עליה נאמר, כי "הביקורת שלהם - כמותם"!

גליון מיוחד להאדרת "המצליחנות החרדית"

היו שסברו כי ההתייבבות של מאה מחנכים שנענו לקריאת גדולי התורה והחסידות, להתריע מפני ההשפעה הקלוקלת של השבועונים, תביא להתמתנות מסוימת בטפטוף הרעל האנטי-חינוכי. אך תוך זמן קצר, חזרו הללו לסורם, והוכיחו בכך כי מדובר במגמה מתמשכת ומהותית, שתימשך באופן עקבי, מלבד "פסקי זמן" מעת לעת, כדי לנסות ולהרגיע את הביקורת נגדם.

הגליונות התמלאו שוב בנתינת כבוד ותהילה לאישים פסולים שאינם מהווים "דוגמה חיובית" בלשון המעטה, תוך פתחון פה להגניהם של אפיקורסים

מפורסמים באספקלריא חיובית, (כמובן לצד תמונותיהם של גדולי ישראל וסקירות על רבנים וכדו'). החרדי להעריך ולהוקיר את 'אושיות התרבות' של מדינת ישראל. במקביל פעלו מתוך נחיתות עמוקה לאסוף כל בדל של ציטוט מפי אותם פורקי עול, שיאמרו כי האדם החרדי ראוי גם הוא להערכה, והוא אינו אותו היהודי הנודד זב החוטם ומקבץ הנדבות מן ה'שטעטל', אלא אדם משכיל נאור תרבותי הראוי להימנות כאזרח מן השורה במדינת ישראל....

לדוגמה נציג את הכתבה שהייתה לאחרונה ב"משפחה" על ביקור 'נשיא המדינה' בעיר אלעד ובה צוטטו דברי אחד המארחים

שאמר שהנשיא הוא "יהודי מדור קודם שזכה לראות גדולי עולם", וכן דיווח על שירת "ימים על ימי מלך תוספי" (!) שבה התקבל בביה"ס הממלכתי בעיר, תוך הבהרה שגם אם היתה בכך היסחפות "אבל מגיעה לו קצת נחת לעת זקנה!" בדיווח על נאומו ציין העתון - "מדבריו ניבטה הערכה כנה לאישי התורה", ובמקביל הובאו דברי הכפירה שלו "ניתן למשיח קצת לחכות", עפ"ל, (או בלשונם "השיחה הפחות נאה שהעיבה על הביקור", אך כמובן "ניתן לסנגר עליו כי לא הייתה לו כל כוונה לרעה"...). וכמובן הכל לצד תמונה של ביקורו של מר פרס באחד מבתי המדרש ליד גמרא פתוחה ותחתיה כיתוב "מצא פרס את שאהבה נפשו" (!?).

בראיון שניתן בעבר הרחוק יותר לכבוד 'נשיא המדינה' הלזה (שנודע בדעותיו הכפרניות מקדמת דנא, כאשר פער את פיו הטמא נגד דוד המלך ע"ה), מקדימים עורכי השבועון כי "פרס חותם את דור המנהיגים בעלי התודעה היהודית של הציבור החילוני בארץ", בתוספת דברי חנופה בנוסח "שמו של נשיא המדינה מעורר התרגשות בפורומים בינלאומיים" והמלצה לציבור הקוראים כי "שווה להקשיב לו"!!!... וכאן מצטטים בהרחבה את דבריו, ב"לשונו הזהב", כשהוא אומר: "הויכוח בין הדתיים ללא דתיים אינו על התורה... אל תטענו... האם יש ויכוח על התורה? אבל ברגע

אירועים תורתיים משמחים. כמיטב סופרי ההשכלה כתב אותו פובליציסט בלגלוג "מפליגים בתיאורי רטט דקדושה עד שכל הכנסת תורה במחוזותינו הפכת למעמד הר סיני", והוסיף בלעג מר "מושיג הוד קדומים נשחקים על אירועים זניחים" (עפ"ל). ואז, פנה אל המסקנה שהסיק, כי לדעתו מן הראוי להוציא מן הלכסיקון את הביטוי "מסירות נפש" בהקשר של הקפדה על סדרי תורה ותפילה, ומוטב להתבונן ולהתפעל ממסכת חייו של צעיר דתי-לאומי שלחם בקרבות צבאיים, כדי להבין שיש להכתיר לראשו בלבד את המושג "מסירות נפש", ולא למדקדקים בהלכה ולומדי התורה! (הכל, כמובן, נדפס תחת אותו "הכשר" שמטעם עצמם...)

שהדת נכנסת לפוליטיקה, הפוליטיקה נכנסת לדת ומקלקלת מטעמה"...

אכן, כך רואה עצמו העתון לשמש בתור אכסניה 'אובייקטיבית' לדעותיהם האוויליות של פורקי עול ולהגניהם בכל נושא ועניין, כולל בנושאים עקרוניים העומדים בציפור היהדות. וכך יזכו ילדינו הטהורים לשמוע את כל קשת הדעות בציבוריות הישראלית, ללא צנזורה וביקורת ראויה.

במקביל נמשכה בעתונות זו הגישה הצינית כלפי מושגים מקודשים. לדוגמה, מאמר ארסי במיוחד שהופיע ב"משפחה" בחורף האחרון, ליגלג על כך שהציבור החרדי מפאר ב"הגזמות" את ההקפדה בתורה ובתפילה, ולעג לכך שמתארים בהתרגשות

מכתב מנהלי הת"תים להורי התלמידים (עליו התמו כ-70 מנהלי הת"תים)

בס"ד, תשרי תשע"א

פניה וזעקה להורי התלמידים במוסדות החינוך

לאור בקשתם של מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א להתריע מפני השפעתם הרעה של השבועונים למיניהם, פונים אנו אליכם הורים נכבדים ככאב וחרדה מתופעה זו החודרת בקרב מחננו, אשר מחד גיסא מביאים דברים באיצטלא חרדית, ומאידך, מעבירים באופן סמוי וגלוי השקפות פסולות ומסורים אנטי חינוכיים.

כנגד מוזימה זו אנו נזעקים, כאשר לצערנו על פי הידוע לנו, כבר הסבו נזק מצטבר של שיבוש הדעות אצל רבים, מבוגרים וצעירים כאחד.

ולאחרונה, אף העזו להגדיל רעתם, בהעמדת כמות של כבוד להעומדים בראש המערכות כנגד קדשי ישראל, שאף ניצלו במה זו בדרכי חנופה להכניס מארסם ורעלם.

כמו כן, מובילים הם מגמה לקעקע את החומות המקודשות ביותר של העם היהודי, אלו הם בתי המדרשות, ע"י האדרת מגמת התרבות אילו צי יציאה למעגל העבודה, על פני יקרת היכלי התורה עם הממיתים עצמם באהלה של תורה.

ישנם ביניהם לבלרים אשר כותבים מאמריהם באיצטלא דרבנן, ומתוך גישה משכילית הם מנסים לצנן גחלתן של חכמים. חושפים טלפיהם לומר "כשר אני", כאשר ברור הדבר שחלופה כזו איננה אפילו בגדר הרע במיעוטו.

תופעות אלו, מלמדות אותנו שוב ושוב את מוזימתם של שבועונים אלו בהטמעת מסרים פסולים, ובכך מנסים ליצור דור "חרדי חדש" רח"ל.

פונים אנו אליכם הורים יקרים! אנא חוסו על נפשותיכם ונפש ילדיכם, ואל תתנו להטעיה מוסווית זאת שהדברים כביכול מיועדים לציבור החרדי, להטעותכם ולצוד את נפשותיכם בעניינים אלו המהווים ניתוק מדרך התורה, ועלולים חלילה להרוס בכך את השקעת החינוך לשאיפה אמיתית לגדלות בתורה ובעבודת ד', בהשקפה טהורה ומתוך ציות לגדולי התורה.

מכתב מנהלי הסמינרים

"כה תאמר לבית יעקב"

לאור בקשת מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א, להתריע מפני השפעתם של השבועונים פונים אנו אל תלמידותינו ואל הוריהן.

המערכת החינוכית של "בית יעקב" עוקבת בכאב ובדאגה אחר הנזק המצטבר שמביאים עמם כל השבועונים למיניהם. כתבי עת אלו מנסים להשפיע על עיצוב עולמן הפנימי של בנותינו, לעוות את ההשקפה הטהורה ולהחדיר את אווירת הרחוב אל הבית היהודי.

הן התכנים והן רוח הדברים מכניסים קרירות וזלזול בדברים המקודשים, מצננים את חום הלב ואת להט השאיפות שאפיינו את בנות ישראל בכל הדורות.

בשבועונים אלו ניתנת במה לדבריהם ולדעותיהם של אנשים שכל אורחות חייהם סותרים תורה ומצוות, ביניהם אף עוכרי ישראל. כתבות אלה מתפרסמות לצד מאמרים תורניים, המטעים לחשוב כאילו מדובר בעיתון המייצג השקפה נכונה.

לאט ובעקביות מחלחלת על ידם לשולי המחנה דעת "בעלי בתים", המפנה את לימוד התורה מראש סולם העדיפויות, ונותנת מקום לטיפוח חיי שעה.

בנותינו היקרות! אל תותרו על הזכות לסנן גם את מה שמתהדר בתואר "חרדי". אנא, היענו לקריאה להוציא אל מחוץ לתחום את כל השבועונים ואמצעי התקשורת שרוח חכמים אינה נוחה מהם כל עיקר.

ייתן ד', ונזכה במהרה לקיום ההבטחה "ומלאה הארץ דעה את השם".

יש לציין שאותו מאמר נכתב בידי מי שהיה קודם לכן מייסד ועורך עיתון "בקהילה" (שכאמור אח"כ הפך לכותב טור 'דעה' בעיתון משפחה). הלה העניק בשעתו ראיון לעלון "מעייני הישועה" של הציונות הדתית, שם הקדימו לו דברי שבח והלל: **"כמו"ל השבועון החרדי 'בקהילה' הוא תורם את חלקו בהקפדת העיתון לנהוג כבוד בגדולי התורה הציוניים דתיים ואף במתן במה לעמדותיהם"**, כשהוא משיב מציוד: **"יש דברים שבהם הציבור הדתי לאומי הביס את החרדים ובגדול..."** - **"אני חושב שהציבור הדתי לאומי חייב לבנות את עצמו מבפנים ולא להכנע לחרדים, מה פתאום שהחרדיות תהיה פטרונית של הדת בציבור הזה... הרעה החולה(!) התחילה מהרמ"ם השחורים שהיו בישיבות התיכונים... דוגמא לכך היא היתר המכירה, אני חושב שהציונות הדתית לא צריכה להתפשר על הנושא הזה. אם גדולי התורה**

מאמר ארסי במיוחד ליגלג על הציבור החרדי שמפאר ב"הגזמות" את ההקפדה בתורה ובתפילה, ולעג לכך שמתארים בהתרגשות אירועים תורתיים משמחים. כמיטב סופרי ההשכלה כתב אותו פובליציסט בלגלוג "מפליגים בתיאורי רטט דקדושה עד שכל הכנסת תורה במחוזותינו הופכת למעמד הר סיני", והוסיף בלעג מר "מושגי הוד קדומים נשחקים על אירועים זניחים" (עפ"ל). ואז, פנה אל המסקנה שהסיק, כי לדעתו מן הראוי להוציא מן הלכסיקון את הביטוי "מסירות נפש" בהקשר של הקפדה על סדרי תורה ותפילה, ומוטב להתבונן ולהתפעל ממוסכת חייו של צעיר דתי-לאומי שלחם בקרבות צבאיים, כדי להבין שיש להכתיר לראשו בלבד את המושג "מסירות נפש!"

בציבור הזה הורו שמותר, זה מה שצריך לעשות". סוף ציטוט.

אגב, בענין הכותב הנ"ל יש להדגיש, שהבעיה אינה ממוקדת רק באופן אישי, באותו אדם ספציפי, אלא זהו פרט המלמד על הכלל. שהרי ראוי לשאול, כיצד יתכן שאדם בעל דעות כאלה היה מי שמרכז תפקידו (בשני השבועונים), היה כתיבת מאמרי דעות והשקפות במוצהר. ניתן לומר על כך, כי "לא עכברא גנב, אלא חורא גנב": כל המערכת והסביבה הסובבת שנתנה מקום ל"הכשרת" הגיגיו של אדם פסול זה, מלמדת על טיבה ואופיה. אמור לי מי חבריך, ואומר לך מי אתה. (ובל נשכח לציין שהפובליציסט הזה עבר את מחסומי "הביקורת" גם של 'בקהילה' וגם של 'משפחה', - ממש גלאט!).

אך בעוד טפטופי ארס מעין אלה תופסים להם מקום במאמרים נקודתיים של כותבים שונים, החליטה מערכת "משפחה" כולה

(ואין מונע בעדה) להוציא בחג הפסח האחרון עוד "מוסף מיוחד", שיבטא הצהרת כוונות על מערכת השאיפות הרצויה של "החרדי החדש", ע"פ המיתווה שקבעו בשנים האחרונות.

בשבועונים הללו כבר פורסמו דרך קבע שורה של כתבות נוטפות הערצה וסגידה לכל מיני 'מצליחנים', מאלילי זמר ועד 'גבירים' המוצגים כ'מצליחנים' ש'הצליחו להגשים את עצמם', המוצגים בתמונות ענק, (ובמקביל מוצגות כתבות על גדולי ישראל, - 'הבוחר יבחר'...).

בחג הפסח האחרון ריכז ותימצת "משפחה" את "השאיפה למצליחנות" שכזו, כאשר הדפיס גליון חגיגי בשם **"בן 30 לח",** העוסק ב:"שלושים צעירים חרדים בעמדות השפעה בזירה הציבורית". העתון הקדים: **"משפחה בוחר את שלושים בני השלושים שעוד נשמע עליהם רבות. המניעים, השאיפות,**

ההצלחות והכשלונות. שלושים מי יודע?"

כאן לא נמנו שלושים בני העליה של הדור, אלא שלושים "מצליחנים" במכלול ענפי הפעילות שמחוץ לבית המדרש. על חלקם כתב העתון בסיפוק שכבר בהיותם בני ישיבה חזו שימהרו לעזוב את תלמודם וראו בהם "מצליחנים" לעתיד...

בכך ניכרה שוב אותה מגמה של שינוי סדר העדיפויות וסולם הערכים, מתוך כוונה להפוך טפל לעיקר. כיצד יתכן שימוקדו הזרקורים ב"מצליחנות" חומרנית נטו, כאילו זה עיקר העיקרים, ראש סולם השאיפות, ואילו הצלחה בתורה, תיקון המידות ודקדוק המצוות (ואפילו המושג הבסיסי של הקפדה על קביעות עתים לתורה), כאילו אינם קיימים כלל במבחן "ההצלחה" ו"המצליחנות".

אם לא די בכך, בפתח הגליון הובא "מאמר תורני" תחת הכותרת:

"והצלחתי - הגאולה החמישית"!

ובכן, יש לנו ארבע לשונות של גאולה, "והוצאתי, והצלחתי, וגאלתי, ולקחתי", והגאולה החמישית, החדשה, היא "והצלחתי" - כדי לבטא בצורה חד-משמעית שלפניך גליון מיוחד להאדרת "המצליחנות החרדית".

איזו נימה של כוונות לשמה, של "כוחי ועוצם ידי", דוגמת האוירה בתקשורת הכללית המשועבדת והמשעבדת את קוראיה אל הפופולריות הרחובית הסוגדת ל"מצליחנים" למיניהם. **"והצלחתי!"** עשיית קריירה הפכה בעיניהם לחזות הכל, כאילו תכלית ה'הגשמה העצמית' היא ההצלחה החומרית והיוקרה המדומה, וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בכל השנים בכתבות הסוגדות לאנשים שכל ייחודם הוא שנגזרה עליהם ברכת ד' בפרנסתם, או באותו מוסף מיוחד וחגיגי בשם 'חרדים 2010' שהמסר שלו היה להבהיר שב"ה המגזר

כ"ק מרן האדמו"ר מויזניץ שליט"א
מתוך כתי"ק שכתב בתחילת תופעת השבועונים הנני לעורר ולהזהיר בכל מיני זהירות מקריאת עיתונים הפוגמים והורסים כל ניצוץ של קדושה, ומכניסים רעל והרס בתוך לבות הקוראים. ולא יראה ולא ימצא בתוך בית אנ"ש לא מניה ולא מקצתיה. חוסו נא על עצמכם ועל נפש הילדים.

בס"ד
כ"ז תשרי תשס"ט
כבוד בני התורה הנאספים בראשות הרבנים הגאונים ראשי הישיבות שליט"א
בוודאי דבר נחוץ הוא לחזק את בדקי הבית ולהתריע מפני השפעתם הקלוקלת של השבועונים שאינם בפיקוח וועד רבנים שתחת חסותם של גדולי הדור, אשר נזקם רב. ולהשומעים יונעם ויזכו לרב נחת. יוסף שלו' אלישיב א.י.ל. שטינמן מיכל יהודה חיים פנחס ליפקוביץ שיינברג ניסים קרליץ חיים קניבסקי שמואל אויערבך נתן צבי פינקל

דברים שנאמרו ע"י מרן הגרא"ל שטיינמן שליט"א לראשי כוללים, על השפעתם הקלוקלת של השבועונים

"...הבעיות של דורינו הן קשות מאוד, כמו סכנת האינטרנט, שעלול להביא את כל התעוב והמיאוס של הרחוב וכבר הפיל חללים רבים. אבל גם כלי התקשורת הללו, מחדירים דעות כוזבות וקרירות. בעבר, מי שהיה רוצה להחשף לכל הרעות החולות, היה צריך ללכת ולחפש את הדברים האלה בחוץ. עכשיו, היצה"ר מגיע אליך לתוך הבית..."

"...נכון שגם כיום ישנן סכנות הרבה יותר חמורות. אבל עלינו לדעת שכל דבר מתחיל במשהו פחות גרוע ועלול להדרדר. כאן מתחילה

הפירצה. זה מתחיל בא' ועלול להגיע עד לת', עד לשם ממש! היום אומר לו עשה כך ולמחר... בתחילה זו ירידה רוחנית מועטת ואחר כך זה גורר. להכניס כלי תקשורת כאלה לבית של אברך, זו תחילתה של ירידה. כך נכנסים לדרך של ירידה, במסלול של הידרדרות. חמור מכך, שזה גורם נזק חינוכי לילדים..."

"...כאשר ילדים רואים דברים כאלה אצל הוריהם, הם תמיד הולכים פסיעה אחת יותר רחוק, וכך זה מתחיל..."

(הובא במוסף "אברך" פסח תשס"ח)

מתוך מכתביו של הגאון הצדיק רבי ישראל אלי' ויינטרויב זצוק"ל

"הנגע היותר חמור בדורנו הוא מה שהחזן הירוד והנהירה בפנים אחריו דגל אחד להם." "הנה קו אחד יש בכל השבועונים, והוא, להוריד את ערכו של הבן תורה אשר לא יתבלט יחודיותו וכאילו ערכו שווה בשוה עם העולם בחוץ, ורשעתם עושה פירות, והרבה הרבה קלקלו כידוע לנו. וכל התחכמותם לגוון השבועונים במאמרים ורחינים הוא על דרך מש"כ בחוה אחרי שהסתכלה בדברי הנחש "ותרא האישה כי טוב העץ למאכל".

"וברור שמי שקורא שבועונים כגון אלו משחק בכל העולם הבא שלו בין מצד סילוף דעת תורה ובין מצד פגיעה בכבודם של תלמידי חכמים שזהו חומרא דחומרי והוא בכלל 'ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת'".

(מתוך מכתבו על השבועון "בקהילה")

דברים שאמר באסיפת מנהלי ת"תים שהתקיימה בביתו בהשתתפות מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א

"מוטל להביא לידיעת ההורים שיחיו, שאין המדובר על ויתור דבר טוב, אלא זהו הצלת שריפת נשמות החניכים ממש, אשר בונה דעתם, לקרירות ופשרנות כלפי דברים שבקדושה ומי שאכן יפסיק להתעניין בזה, יראה את הפירות במשך הזמן הקרוב, גם אם לא מיד".

החרדי אינו 'פרזיט' (רח"ל...) כפי שחושבים החילונים, אלא שכ81% ממנו יוצאים לעבוד וכו'.

כל זאת בתוספת מאמרים המבארים ש"מימוש והגשמה עצמית הם ערך תורני נעלה", והכוונה לקרייריזם חיצוני ונוצץ, ולא להגשמה עצמית ע"י לימוד התורה ועבודת המידות.

וכל זה תוך שימוש, ניצול וחילול מושגים מקודשים כמו "בן 30 לכה" "הגאולה החמישית" וכו', שהשימוש "המושאל" בהם לצורך קידום מטרות הפוכות בתכלית, קומם כל יהודי חרדי.

ועל כך כתבו ראשי הישיבות שליט"א כי בשבועון "משפחה" - "ניצרת המגמה המתמשכת להכניס ערכי עולם החיצון לתוך עולמנו, ובכך נגרם נזק רב לערכים נעלים ומקודשים אותם אנו עמלים להנחיל. על כן יש להתרחק מהם ומכל השבועונים למיניהם".

לא "טעות" ולא "מחדל" - אלא זו מהותם!

וכאן הבן שואל: כיצד העיזו לעשות זאת? והלא היה צפוי שלאחר המחאה הגדולה שהובעה כנגדם בעקבות גליונות חג הסוכות, ייזהרו שבעתיים שלא לשוב על איוולתם? מדוע התאמצו כ"כ, לערוך שוב הפקה מיוחדת ורחבה של "מוסף חג" (שלא ניתן להגדירו כ"פליטת קולמוס" שולית, אלא נעשה כ"פרוייקט מיוחד", כלשונם) שרק תאשרר בפומבי ותוכיח בשער בת רבים מדוע רואים בהם סכנה חינוכית חמורה?

התשובה היא, שכל המאמרים הללו אינם איזו "טעות" וגם לא "מחדל" - אלא זו כל מהותם! זהו המסר של "ליברליזציה" ו"התקדמות" שמשדרים השבועונים למיניהם. הם יתחילו דרך חדשה! הם יחנכו אותנו לצאת

מתוך קריאת קודש בשנת תשס"א

כמו"כ גם בנוגע להעתונים הנפוצים בבתי רבים מבתי בני ישראל החרדים שאינם נערכים בדרך התורה, המכניסים כידוע קרירות וזילזול בדברים מקודשים. וגורמים למחלוקות לשה"ר ורכילות ובזיון כבוד התורה.

אי לכך ברור שכל המכניס עיתון לביתו יש להקפיד להכניס רק אלו אשר יש עליהם פיקוח ואחריות מטעם גדולי התורה שליט"א. ובזכות הריחוק מן הכיעור לשה"ר וכו' נצירת הלשון, ושמירת השלום נזכה לכל טוב ולביאת גוא"צ בטהרה.

גם אני מצטרף

גם אני מצטרף להני"ל

יוסף שלום אלישיב הק' משה יהושע אהרן י.ל. שטיינמן יעקב אלתר

בהר"צ מוהר"מ זצ"ל

שמואל הלוי ואזנר משה שמואל שפירא מיכל יהודה ליפקוביץ

מן "הצימצום" של הגישה "המיושנת"...

למעשה, בעיני השבועונים הללו, די במגבלות מינימליסטיות ביותר, כדי להיחשב כלי ביטוי "חרדי", המבקש לחדור אל בתים של תורה ויראת שמים. כאילו די בכך שהעיתון אינו מכיל תמונות ודברי תועבה וכפירה בוטה, כדי שלא להידמות לעתונות החילונית - וחון מזה אפשר להנחיל לקוראים את כל דפוסי ה"הלוך ילך" של רוח הרחוב, "בסגנון חרדי". כך הם מציגים את גישתם המבקשת לספק לקורא החרדי את כל מוצרי הריקנות והרכילות, הנהנתנות והבליינות, שמאפיינות את העיתונות החילונית.

בנוסף, נושאי דגל הפלורליזם החרדי מתגאים בכך ש"רק אצלנו

תקרא" ורק בעיתוניהם יש "אומץ ציבורי" לכתוב ולדון בפומבי בדברים שע"פ הנחיות גדולי התורה אין לכתוב עליהם, וד"ל.

ישנה סיבה נוספת. בעוד עתון חרדי אמור לכוון את תכניו רק בהתאם לבתים של תורה וחסידות, השבועונים פונים לבליל של השקפות ודעות, ולכן מנסים לקבץ לאכסניה אחת חומר קריאה שישמש "סופרמרקט של דעות" שישביע רצון כל הקוראים, מדתי פושר דרך 'חרדי לאומי' ועד נטורי קרתא, וזאת כדי להגיע לאוכלוסיה רחבה מכל הסוגים והמינים ובכל מקום בארץ, ממרכז בני ברק וירושלים ועד ליהודה ושומרון. (כמובן שאת הצורך בקהל קוראים שאינם חרדיים שיסייעו להחזיק את העיתון מבחינה פיננסית, הפכו

לאידאולוגיה של 'אחדות', 'מיגוון דעות', 'כולנו יהודים' וכדומה). באקרובטיקה מיוחדת הם מתאמצים לשמר במשך השנים את קהל הקוראים מכל המגזרים. (כאשר הרבנים מוחים, העיתון ינטה לכיוון היותר-חרדי, וחוזר חלילה לכיוון ההפוך לאחר כמה שבועות...). אלא שאי אפשר לנהל ללא הרף להטוטים של קפיצה מצד אל צד, ולבסוף הבינו הורים ומחנכים שלא יתכן להכניס לבית עתון שמשלב חומר שמיועד גם לחוגים פשרניים ודתיים-לאומיים וחרד"לים וכו'.

גדולי ישראל כבר התבטאו בענין זה, כי הבעיה טמונה בעצם הדבר שיוצרים בימה תקשורתית ציבורית, שכל זכות קיומה בכך שהיא יוצרת "קו חדש", מתירני

מתוך שיחת כ"ק מרן האדמו"ר מסלונים שליט"א

"בנוגע לעיתונים הקרויים חרדים הנכנסים הביתה, שאנשי הרחוב כותבים אותם, ואינם תחת השראת חכמי הדור, ואנשים כאלו - גם בלי להתכוון ובלי לרצות - דבריהם נגועים בשורש תועבת מצרים, ויש בהם אביזרייהו בגירווי היצר... גם אם הוא מופיע בלבוש חרדי... שקשה להתגבר, בבחינת "הדבר הזה האיך אני יכול לעשות", ואע"פ עושה מה שאי אפשר לו לעשות, על כך נאמר והיה הדם לכם לאות על הבתים, על בית שבו מקריבים דם ממש בשביל קדושת הבית היהודי מתוך שחדורים בהכרה שהדבר בנפשנו, ומנהלים מלחמה ללא פשרות על קדושת הבית, בית כזה זוכה שלא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף, גם כאשר מלאה הארץ תועבת מצרים, אין לרע כח לחדור לבית זה. זה ענין דם פסח".

מכתב מרן הגרמי"ל ליפקוביץ שליט"א

הוקרא בכינוס בי"ז מרחשון התשס"ט ע"י הגאון הגדול רבי שמואל יעקב בורשטיין שליט"א

כבוד הנאספים ברשות הרבנים הגאונים שליט"א לדבר חיזוקי בדקי הבית.

הנה צריך לדעת שהשבועונים מכשילים את הרבים בלשה"ר וליצנות ולחינוך הילדים הוא סם המוות. ואף הדברי מוסר והסיפורי צדיקים וכיוצ"ב לא יוצא מהם שום תועלת, כי הנזק אשר מהם הורס את הכל. ויזכו כל הנמנעים ממכשלה זו לרוב ברכות ונחת מכל צאצאיהם ולהתעלות בתורה ויר"ש וינצלו ממחלות וייסורים.

החותם בברכה

מיכל יהודה ליפקוביץ

וליברלי, שאומר כי כאן יהיו "נורמות" שונות בתכלית מן העקרונות הבסיסיים שהיתוו גדולי הדור האחרון לגבי המותר והאסור בעתונות החרדית שנוסדה ע"י גדולי הדור. מרביצי תורה ואישי חינוך ציינו, ש"הצד השוה" לכל "הנורמות החדשות" שבכלי-תקשורת מסוג זה, טמון בגישה הבסיסית שלהם, לפיה כל פרסום שלגביו היה מקובל עד כה בעתונים החרדיים שנוסדו ע"י גדולי ישראל, כי אין מקומו בעתון חרדי, מוצא את מקומו בעתונים הללו, הרואים עצמם כמין "גוי של שבת" שיביא את "הפתחות התקשורתית" לתוך מחננו. ההשפעה השלילית הזו מחלחלת, ומחנכים ומשגיחים כבר חשים בכירסום הרעיוני בקרב הנוער המתפטם ב"מזון הרוחני" הזה, אשר מטפח בילבול, עירפול וספקנות, ויוצר "קרקע חרוכה" מבחינת היכולת להפנים ערכים ולהיצמד להשקפה נכונה.

מדובר בעתונים שמטרתם במוצהר אינה חינוכית וערכית, אלא אמצעי רדוד לבילוי הזמן, ומהווים פתח לתכנים מפוקפקים, שכן את יצר הבילוי צריך לספק גם באמצעות אספקת פסולת וע"י ירידה למכנה המשותף הנמוך ביותר של הציבור, עד לשולי המחנה. הדבר ניכר בגישה של

"ליברליזציה" מופגנת, והחדרת דעות פסולות ע"י כתבות ומאמרים, וכן מודעות פירסומיות, הנותנים גושפנקא לגורמים ומוסדות פסולים, (ובכלל זה "שיבות תיכוניות", "אוניברסיטאות לחרדים" וכדו'). זאת בנוסיון כולל ומקיף ליצירת עולם של "חרדים חדשים", על כל הכלול בכך.

זו הסיבה גם שהעתונים הללו מעניקים פתחון פה לדעות מן החוץ ונותנים מעמד לאישים פסולים, תוך הענקת "ראיונות מרכזיים" ודיווחים מקבילים, פעם לאישיות לאומית ופעם למרביץ תורה וכדו', כאשר הרושם הוא שהכל כשרים לבוא בקהל, ו"כל אחד והאמת שלו". וכאמור, במקביל, גם התמחו העתונים הללו בהצבת סימני שאלה באופן עקבי ומתמיד על המשימה הקדושה של הקדשת החיים לתורה ע"י אברכי הכוללים, תוך הדגשה קיצונית ומדכאת של "קשיי הקיום" מחד והצורך ב"ציאה למעגל העבודה" ו"השתלבות" מאידך, תוך הבאת "ראיות" מפיהם של גורמים מן החוץ.

לדוגמא, בחינמון "מרכז הענינים" ערכו ראיון עם ח"כ שאול מופז שהוגדר כמי "שלבו חם לכל מה שקשור ליהדות", ולאחר הקדמה זו המציגה אותו כדמות אוהדת ואוהדה, כשהם

בחג הפסח האחרון הופק גליון חגיגי בשם "בן 30 לכח", העוסק ב: "שלושים צעירים חרדים בעמדות השפעה בזירה הציבורית". העתון הודיע כי החליט לבחור "את שלושים בני השלושים שעוד נשמע עליהם רבות. המניעים, השאיפות, ההצלחות והכשלונות. שלושים מי יודע?" כאן לא נמנו שלושים בני העליה של הדור, אלא שלושים "מצליחנים" במכלול ענפי הפעילות שמחוץ לבית המדרש. על חלקם כתב העתון בסיפוק שכבר בהיותם בני ישיבה חזו שימהרו לעזוב את תלמודם וראו בהם "מצליחנים" לעתיד... ואם לא די בכך, בפתח הגליון הובא "מאמר תורני" תחת הכותרת: "והצלחתי - הגאולה החמישית!"

מתארים בהתלהבות אמירות "בסייעתא דשמיא" שנשמעות מפיו - מצוטט האיש שמדבר בהרחבה ובהתלהבות על הצורך ב"השתלבות החרדים בחברה הישראלית", ואף מזהיר: "אם לא יהיה שינוי והתבררה החרדית לא תשתלב בחברה הישראלית, תהיה בעוד כ-15 שנים הסתה גדולה נגד הציבור החרדי ושנאה עזה שאחריה מרה מאוד".

מרן הגר"ש אויערבך שליט"א

"צריך להלחם בכל כח נגד ההשפעה הרעה של אותם "שבועונים" פסולים אשר רבים חללים הפילו להחדיר ארס "אשר קרן" בלב שומרי התורה, ובפרט צעירי הצאן... במסווה ובתעוועים לעקור השקפת התורה ולהחדיר דעות זרות בכרם בית ישראל".

כזבובים המתפטמים מריח האשפה

"פן ייחודי" נוסף של הנורמות החדשות של "עתונות חרדית", כביכול, מסוג זה, שעליו הצביעו גדולי ישראל, מתבטא בדיווחים ורכילותיים על מריבות, מחלוקות ומאבקי-כח, תוך שפיכת שמן על המדורה באמצעות הזמנת הצדדים להתגוששות מעל דפי העתון וכדו' (ולא נחה דעתו של אחד מעורכיהם, עד שהסביר כי הדבר נעשה מתוך מדיניות מוצהרת "כדי לשכך את המחלוקות!" - בזמן שכל ילד מבין שהדבר רק מרבה פלומסים וקטטות)..

כל ליבוי המחלוקות בציבור החרדי נעשה תחת דגל 'זכות הציבור לדעת'. כך נעשה סיקור נלהב ורכלני של חלוקי דעות ומחלוקות פנימיות בתוך הסיעות החרדיות. כזבובים המתפטמים מריח האשפה, כך במשך השנים שקדו עתונים אלה לדלות 'סקופים' לוחטים ממעמקי הקדירות המבעעות של הציבור החרדי,

בשעתו פורסם טור ברשת מקומונים-חינוכיים, אשר הרחיב לנמק מדוע עדיף היה לבחור במועמד מסוים בניגוד לדעת גדולי ישראל, כשהוא יורה חיצונית על כלפי דעת התורה של חכמי וצדיקי הדור וקובע כי מה שהורו הוא בגדר "גזירה שאין הציבור יכול להבינה, שיכול שתיהפך לגזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה" (בעזרתם האדיבה של רשת החינוכיים, כמובן...).

תמלילים חשאיים (שהיו או שלא היו) משיבות סיעה גדושות חילופי מהלומות, ועוד כהנה וכהנה, כדי "להעשיר" את "אוצר הידיעות" של עולם הנייעס והרכילות החרדי, בליבוי יצרים ובשנאת אחים, בכותרות דוגמת: "שנים אוחזים בכיסא", "מי יירש את הכסא שהתפנה - זו השאלה שחוצה בימים אלו את סיעת... למחנות שונים ותביא בשבוע הקרוב להתעופפותן של בליסטראות פוליטיות מצד לצד" (ולכשיבחר בשבוע שלאחר מכן כי היה זה

עורבא פרת, והענין הסתיים ללא דרמה גדולה, ניתן ליצור מרקחת רטרואקטיבית בכותרת: "כך הסתיימה המיני דרמה - בתום התגוששות פנימית"... - כל הציטטות הללו מתוך "משפחה").

כביכול, הכל כמובן לא לשם סיפוק יצרי הנייעס השפל, אלא אך ורק בשביל "זכות הציבור לדעת" ו"שקיפות", שהרי אנחנו השבועונים איננו 'עיתונים מפלגתיים' ח"ו, אלא עיתונות "כלל מגזרית", שמביאה את כל המחלוקות ללא יוצא מן הכלל, ואת כל החיצים שנשלחו מכל הצדדים, למען ה'שקיפות הציבורית' המקודשת... כמובן, שכל "זכות הציבור לדעת", תוך כדי ליבוי המחלוקות, הינה רק בעיני פוליטיקה קטנונית. לעומת זאת, כאשר נשמע דבר גדולי ישראל נגד מסלפי דרך ולשמירת ההשקפה הנכונה, נמנעים השבועונים להביא דעת תורה, וכאן הם מצטדקים, כי הם "נזהרים שלא להיכנס למחלוקת"...).

בנוסף, השבועונים שמו עצמם

מתוך מכתבי כ"ק מרן האדמו"ר מגור בעל ה"שפת אמת" זצוק"ל

ואלו אשר בשגגה נפלו במכמרותיהם ישוּבו אל ד... "קול ענות חלושה באמונת בית יעקב נשמע כי נתרבו תועים ללכוד אישים ברשת ספרותם, מדברי לצון ולהג הרבה בכל מוסדות התורה, וגם חרשו להם תחבולות להיות במחשך מעשיהם לעטוף דברי בלע בספורי מעשיות ותולדות חכמי ישראל וגם חדשים לבקרים מחול רביון והם הם חצי מות מנחש הקדמוני להשמיד כל היהדות מקרבנו".

"ואל יטעה אותכם יצרכם שנחוץ לכם לדעת חדשות או עניני מסחר כי היא מעצת היצה"ר והבאים עליכם במחתרת. ואם אבותינו הקדושים פשטו צווארם נשחטו ונהרגו ומאסו בחייהם בעד קידוש שמו יתברך ק"ו בן בנו של ק"ו שעלינו לוותר על הרווח שבאפשרות רחוק נצמח ע"י הקריאה בהם, הרי זה ספק, ושריפת נשמה לקרוא בהם הוא וודאי. ואין ספק מוציא מידי ודאי: בטוח אני בעם קדוש כי יטו און קשבת לדברינו ולהכיר הבור אשר כרו להם.

כמי שראויים "לבחון את שיקול דעת גדולי דורנו", תוך דיווח "עסיסי" על כל מיני מרקחה שמאחורי הקלעים וכו' וכו'. בכל החלטה ועמדה של גדולי ישראל, נערכים לדפוס תילי תילים של "פרשנויות פוליטיות", שמתייחסות למאורי האומה כאל "בישולים פוליטיים" של מנהיגי מפלגות גרידא. "הפרשנים" יסבירו הדק היטב, מה היה באמת השיקול הסמוי שהוציא את גדולי ישראל מגדרם, מדוע הם החליטו כך ולא אחרת, מי הלך להחתיים והאם הרב 'באמת' רצה לחתום על המכתב או שהוא חתם רק כי ביקשו ממנו, והמסר שמחלחל בין השורות - שאין חיוב של "ועשית ככל אשר יורוך", ואין **חרדת קודש מפני דעת תורה של גדולי וצדיקי הדור**, ואפילו בעצם בכלל לא בטוח שבאמת צריך לשמוע למה שהרבנים אמרו, כי אם השבועון סיפר לי שהרב בסך-הכל "נאלץ" לחתום, א"כ לא בטוח שאנחנו צריכים לקיים...

יש להזכיר גם, כי במקביל מתפרסמים בשבועונים שורה של "תחקירים" והגיגים שמטרתם להשחיר פני שלוחי הציבור ולמקד ביקורת ארסית כלפי הציבוריות החרדית ומוסדותיה, כביכול במסווה של "נסיון לתקן עוולות", כאשר אין בכך כל תועלת מעשית, אלא אך ורק נסיון "סנסציוני" ליצור בקרב הדור הצעיר תמונה שלילית ודימוי עצמי כללי מעורר מיאוס של "ריקבון פנימי" כביכול. (שהרי אם מדובר בכתיבה שנעשית מתוך היתר הלכתי "לתועלת", היה הדבר נעשה ע"פ פסק מפורש של גדולי התורה וההוראה, ולא בהחלטה ששלפו ובדו מליבם עורכי השבועונים).

"ופשוט שעל סוג עיתונים כאלה לא שייך לתת שום הכשר כלל"

המסקנה המתבקשת היא שמדובר בעיתונים שמעצם טבעם ומהותם לא יכירם מקומם בבית

שומרי תורה ומצוות, כאשר פסקו גדולי הדור שליט"א. הן בשל כך גם כתבו גדולי ישראל: "ופשוט שעל סוג עיתונים כאלה לא שייך לתת שום הכשר כלל".

אחד מראשי הישיבות שליט"א ששמע דעת גדולי ישראל בנושא הסביר שכונתם באומרם "על סוג עיתונים כאלה", שכאמור שורש הבעיה טמון בעצם הדבר שיוצרים בימה תקשורתית ציבורית, שכל זכות קיומה בכך שהיא יוצרת "קו חדש", מתירני וליברלי, שאומר כי **כאן יהיו "נורמות" שונות בתכלית מן העקרונות הבסיסיים שהיתוו גדולי הדור האחרון לגבי המותר והאסור בעתונות החרדית שנוסדה ע"י גדולי הדור. ולכן, זהו מעוות לא יוכל לתקן, כי גם אם יעשו איזה 'פיקוח', הרי הוא יפעל ויגבל מראש רק בהתאם למגמתם זו, לעשות עתונים אשר יפרסמו כל מה שלא מקובל לפרסם, והכל ימשיך להיות בהתאם ל"נורמות" הבסיסיות הללו, ובהתאם למתכונת הירודה**

שנקבעה מלכתחילה, להתיר ולהקל בעיקר צביון ומהות העתונים, וכיצד ניתן להכשיר מה שמופקע בעצם יסודו. ועל כן "פשוט שעל סוג עיתונים כאלה לא שייך לתת שום הכשר כלל". זאת, כמובן, מלבד העובדה, שבענין כה רגיש הנוגע לעקרונות חינוכיים ורעיוניים, יש לו השפעות ציבוריות על הכלל, לא יתכן שכל משקיע או עתונאי וכדו' יבחר לו "פיקוח רבני" כאוות נפשו. אלא רק פיקוח שנבחר ונקבע ע"י גדולי ישראל ואשר מכוון ומנווט על ידם.

בל נשכח כי השבועונים הללו המה "ממשיכי המורשת" של העתונים "פנים אל פנים", "יום השישי" ו"ערב שבת", ובדור שלאחריהם בנלגוליהם החדשים עיתון 'משפחה' ושאר השבועונים הקלוקלים אשר באו אחריו, 'בקהילה', 'שעה טובה', והחינומנים 'קו עיתונות דתית' (קול העיר, השבוע בירושלים ועוד), 'ומרכז הענינים' (שבעריכת מי שערך לשעבר את העיתונים 'ערב שבת' 'יום השישי', שהוקעו על ידי כל גדולי הרבנים והאדמו"רים בדור שעבר), אשר הצד השווה שבהם שמכניסים דעות משובשות לתוך המחנה בהתחכמויות שונות, גלויות וסמויות, וחלקם גם עושה מאמץ

דעת גדולי ישראל כי "פשוט שעל סוג עיתונים כאלה לא שייך לתת שום הכשר כלל". כי שורש הבעיה טמון בעצם הדבר שיוצרים בימה תקשורתית ציבורית, שכל זכות קיומה בכך שהיא יוצרת "קו חדש", מתירני וליברלי, שאומר כי כאן יהיו "נורמות" שונות בתכלית מן העקרונות הבסיסיים שהיתוו גדולי הדור האחרון לגבי המותר והאסור בעתונות החרדית שנוסדה ע"י גדולי הדור. ולכן, זהו מעוות לא יוכל לתקן. כי גם אם יעשו איזה 'פיקוח', הרי הוא יפעל ויגבל מראש רק בהתאם למגמתם זו, לעשות עתונים אשר יפרסמו כל מה שלא מקובל לפרסם, והכל ימשיך להיות בהתאם ל"נורמות" הבסיסיות הללו, ובהתאם למתכונת הירודה שנקבעה מלכתחילה, להתיר ולהקל בעיקר צביון ומהות העתונים, וכיצד ניתן להכשיר מה שמופקע בעצם יסודו. ועל כן "פשוט שעל סוג עיתונים כאלה לא שייך לתת שום הכשר כלל"

מיוחד להכניס "אשר קרך" לדברים שבקדושה ולציות לדעת תורה, הללו הפכו עצמם ל"בעלי הדעה" של הדור, והמסר המטופטף בין השורות, שהם חכמים ונבונים יותר מגדולי

התורה, ורק הם יודעים מה טוב וראוי וכיצד לנווט את דרכי ההתנהלות הציבורית בדורנו. לעתים הם גם מזהירים ומאיימים באופן הארסי ביותר, כי באם לא תתקבל הדעה שגיבשו לבלריהם בענייני הציבור, ירמזו בתיחכום שמוטב לנקוט "בגישה ריאלית". היו ביניהם שאף הכריזו בראש חוצות שהוראת גדולי התורה והחסידות היא בגדר "גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה!" וכך, בעוד כל ילד מתחנך על חובת "ועשית ככל אשר יורוך", אפילו במקרה שלא נבין את עומק דעת התורה בשל קוצר דעתנו ("אפילו אומר על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין"), פורסם בשעתו טור ברשת של "קו עיתונות דתית", אשר הרחיב לנמק מדוע עדיף היה לבחור מועמד מסוים בניגוד לדעת גדולי ישראל, כשהוא יורה חיצונית על כלפי דעת התורה של חכמי וצדיקי הדור וקובע כי מה שהורו הוא בגדר **"גזירה שאין הציבור יכול להבינה, שיכול שתיהפך לגזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה"** (בעזרתם האדיבה של רשת החינומנים, כמובן...).

לכל הדברים הנ"ל חשיבות מרובה לגבי כל אחד ואחד, שהרי אין מי שחסין לחלוטין מהשפעת

מרן הגאון רבי אלחנן וסרמן הי"ד צדוק"ל

"לאדם הממוצע מן השוק במיוחד בני הנוער אין דעות עצמיות דעותיהם והשקפותיהם מבוססות על מה שהם קוראים בעיתון שהם נמנים על קוראיו הוותיקים. מי שקורא את העיתון מאמין באמונה שלימה שכל הכתוב שם הוא אמת ולא עולה אפילו על דעתו לחשוב שמא אין כל הכתוב שם אמת. היוצא מכך כי סופרי העיתונים הם למעשה המורים והמדריכים של כלל ישראל. מי הם המורים והמדריכים הללו, ידוע למדי, ובהתאם לכך הם פירותיהם - התלמידים שלהם."

(מתוך מאמר אגודת ישראל, קובץ מאמרים)

מדברי הגאון הגדול רבי מיכל זילבר שליט"א ראש ישיבת זוויעל

"שבועונים" איך שנקרא להם, שהם מעלים גירה, מכל דבר. עצם העיסוק כאילו בדרכי הנהגתם הכרעתם של גדולי הדור, הוא חמור ביותר. כל לשה"ר נכנסת עמוק בעצמות, אבל בפרט כשמתחילים להביא זה אחר זה וזה אמר כך. שמים אותם על השולחן, בוחנים את השיקולים, מספרים כל מיני מרקחה שנעשו ונאמרו מאחורי הקלעים, כל זה הוא "עלבונה של תורה". כל מציאותם של השבועונים האלו, כל התפוצה, כל הגישמאק שבהם כביכול - זהו מצב ומציאות של "עלבונה של תורה". וכל ההסברים שכל אחד מיקל לעצמו, ומסביר לעצמו ולרעהו, ורעהו מוסיף מדיליה ומסביר לו "ואיש רעהו יעזור" בהשמצות כל הזמן, זה רק מכפיל ומשלש את העלבונה של תורה! כל התעלולים האלו וכל ההתחכמויות האלה שנפוצו אצלנו והמגיפה הזאת שמקבלים את זה בחינם - לא בחינם היא! הסטרא אחרא הוא, היא נקראת "בחינם".

"עבדים משלו בנו", מי הם אלה שכותבים, מי הם אלה שאומרים דעה, נערים מנוערים - ריקנים! נערים משלו בנו, פורק אין מידם!

זוהי עצה נמרצה, מי מאתנו לא רוצה ילדים טובים, מי מאתנו לא רוצה שהבית יתנהל על אדני התורה, זה לא הולך יחד עם ה"שבועונים" לכל סוגיהם.

הסביבה והאווירה התקשורתית, אך בפרט כאשר מדובר בחינוך צעירי הצאן, נערים השוקדים על תורתם ובנות ישראל המתחנכות ליראת שמים. חוש הביקורת עדיין אינו בשל כל צרכו בגיל צעיר, והצעירים מגבשים את עולם הערכים שלהם בהתאם לדברים שהם שומעים, קוראים וקולטים. מי שמקבל מקום, חשיבות ויוקרה, הופך לדמות נערצת, ומושגים מהחוג המקבלים גושפנקא, משתרשים בלבבות. לחילופין, מי שסופג ביקורת או יחס צונן, מקבל תדמית שלילית ודחוייה.

מרבצי תורה ויראה כבר אמרו בכאב כי הם חשים בהשפעה מצטברת הנגרמת ולו רק בשל אורית הרדידות הכללית שהחדירו השבועונים, הגורמת ל"אשר קר" של כל התבוננות ורצינות, תוך "קאלטקייט" והרס כל מחשבה בוגרת ותורתית, באמצעות הורדת הרמה והתעסקות ילדותית בזוטות משולי חיינו, וכן הפיכת "רשות היחיד" ל"רשות הרבים" כדוגמת מדורי הרכילות בעתונות החילונית (ובכלל זה פירסומים בלתי אחראיים של דברים שנאמרים ע"י גדולי ישראל בצינעה ושלא ע"מ לפרסמם ברבים, ובניגוד מוחלט לרצונם). זאת מלבד ההשקפות הפסולות וטיפוח ערכים מן החוץ.

מצד שני, מה שעשו השבועונים בשנה האחרונה, פקח את עיניהם של רבים רבים. בעבר היו כאלה שהתמכרו לקריאתם ומתוך כך שאלו בתמימות "מדוע מתנגדים גדולי ישראל? על מה יצא הקצף?

פרסומים רבים שלגביהם היה מקובל עד כה בעתונים החרדיים שנסדו ע"י גדולי ישראל, כי אין מקומו בעתון חרדי, מוצא את מקומו בעתונים הללו, הרואים עצמם כמין "גוי של שבת" שיביא את "הפתיחות התקשורתית" לתוך מחננו. ההשפעה השלילית הזו מחלחלת, ומחנכים ומשגיחים כבר חשים בכירסום הרעיוני בקרב הנוער המתפתם ב"מזון הרוחני" הזה, אשר מטפח בילבול, עירפול וספקנות, ויוצר "קרקע חרוכה" מבחינת היכולת להפנים ערכים ולהיצמד להשקפה נכונה

מה בעצם הבעיה". בתחילה היה חשש כי השאלות הללו נבעו מכך שההשפעה הקלוקלת כבר כה חילחלה ליהודים בקרב המחנה, עד אשר אפילו אינם מסוגלים להבין מה הבעיה, כי הרגילו עצמם לגורמות הפסולות, וההשתקעות במנת הסחי השבועית, פגעה אנושות ברגישות חוש הריח שלהם... אך ההתדרדרות של התקופה האחרונה הביאה רבים מהם להודות בעצמם: "עכשיו אנחנו מבינים היטב, מכאן ולהבא ולמפרע, מהו עומק נזקם של השבועונים".

למעשה, הנפשות הפועלות בעיצוב תכני השבועונים השונים, אינם מבינים כלל מה הבעיה. מי שאינו רואה בעצם קיומו ותפקידו מימוש שליחותם של גדולי ישראל

להנחיל השקפות נכונות ותוכן ערכי, אלא רק סיפוק כלי בילוי להעברת הזמן, יונחה אך ורק ע"י שיקולי מיסחור ופופוליזם נבוב. וכאשר הבור ריק ואין בו מים, נחשים ועקרבים יש בו. השאלה היא רק על הקוראים, אלה שמפטמים עצמם ובתיהם במזון קלוקל ומסתגלים אליו, עד שברבות הימים אינם מבחינים כיצד ההשפעה המחלחלת שטפה את מוחם ועיצבה את סדר יומם. ואם זכו והבחינו, כבר נגרם נזק חינוכי בלתי הפיך, שניתן למונעו רק מכאן ולהבא.

על כן, בל נזלזל בכוחה של המילה המודפסת. כל מילה ומושג חודרים למעמקי הלב, ואח"כ קשה לשולפם ולעוקרם. בדורות קודמים ניכרו פגעי ספרות ועתונות קלוקלת שכבר חוללה שמות בכרם בית ישראל (וכידוע, גם רבים מאותם בלברים היו עטורים בזקן ומניחי נשמות ילדינו למזון הקלוקל שמספקים השבועונים. מה שחודר ללב היום, קשה שבעתים לעקור מחר.

אמנם, הציבור החרדי בכללותו גדל בלעה"ר, וכשהמרכז הולך וגדל, כך גם השוליים, ולכן אין להתפעל מכך שאותם עתונים מוצאים להם מקום להתגדר בו בקרב שולי המחנה. אך רוב מנין ובנין של עולם התורה והחסידות הדואגים לטהרת בתיהם וחינוך ילדיהם הרי המה צועדים לאורם של גדולי ישראל אשר הורו: "וחלילה להכניס עיתונים מסוג זה לבית".

"אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו"

דברים שנאמרו בקהל יראים "הוג התם סופר" בני ברק

עיתונות זולה

"לפני כארבעים שנה נלחמה היהדות החרדית בסכנה הגדולה שהיתה בעיתונות החילונית שנעצה את צפרניה בחומותינו, וחדרה לאלפים ורבבות בתים ממחנה החרדים, אשר ניזונו מקריאתם רח"ל, וחסדי ד' כי לא תמנו שעלה ביד הצדיקים עובדי ד' יתברך, לומדי תורתו הק', לגדור פירצה זו, עד אשר העיתונות החילונית, מחוץ למחנה מושבה, והרי היא בכל יראה ובכל ימצא בגבולותינו, ומי שח"ו קורא בהם הרי צריך בדיקה אחריו, חיישינן שמא הוא מין.

עבד יצר הרע עבודת נמלים, ובצעד אחר צעד, בנה מערכה מסונפת של עיתונות זולה, המיועדת לציבור החרדים/דתיים, ובמבט שטחי הכל הוא מסביב לחדשות הקשורות לציבור החרדים / דתיים, ומה רע בכך? אמנם "א"רס נחש בין שיניו עומד", והארס הטמון בהם מביא לזילזול בערכים מקודשים של גדולי תורה ויראה, בערכים של יראת שמים אמיתית, של קדושה וטהרה, מביא להרים את קרנם של קלי דעת ריקים ופוחזים, ולהפוך אותם לדמויות הראויות להוקרה, להערכה, לחיקוי ואף לסגיידה. מפרסמים הרבה מאמרים טובים, אשר הם מהוים מלכודת להכניס את הקוראים אליהם ולהתפטם בליצנותם וקלות דעתם. וכך מתערער החינוך של הצאצאים היקרים הי"ו אשר עמלים כל כך להשקיע בהם תורה ויראה משולבים זה עם זה, והנה החינוך של העיתונות הזולה מחלחל בנפשות בכלל, ובנפשות צעירי הצאן בפרט, ועם ריבוי הקריאה בהם הרי לפנינו חניכי העיתונות הזולה על כל המשתמע בכך. לא חניכי הישיבות וחצרות הקודש, אלא חניכי העיתונאים הללו, הי".

"לא אלמן ישראל" וגדולי הדור שליט"א מסירים את הלוט מעליהם, והמערכה נגד העיתונות הזולה עושה חיל, וישראל קדושים הם, כפי שהעיד הרא"ש: ש"מבערים כל שהוא מחמץ הדבוק בכתלים, בודאי יצרפו חמץ זה לביעור והשבתתו.

הנביא מלאכי שנשלח למסור את הנבואה החותמת ומסיימת את הנבואות של הנביאים, ובזאת נסתם חזון עד ביאת גודל צדק, מוסר לנו שבזמן שהנסיגות להשאר דבוק בהי"ת ובתורתו יתגברו מאד, תהיה פתח תקוה לכלל ישראל ע"י אשר: "אז נדברו יראי השם איש אל רעהו.... ויכתב ספר זכרון ליראי השם ולחושבי שמו".

פי' "כששומעים יראי השם שנדברים הרשעים בדברים קשים האלה, נדברים הם ואומרים טוב עבוד אלוקים" (מהרי"א קרא). כלל בדבריו את תמצית דיבורם של יראי השם: טוב עבוד אלוקים. זהו הכלל על רגל אחת, ואידך, פירושא, זיל גמור! דור דור ונסיגותיו, ובזמנינו מתגברים הנסיגות של פריקת כל עול, והפיכת התאוות לתכלית החיים רח"ל, בטלו כל האידיאלים השיקריים של הריפורם, ההשכלה, הצינות וכיו"ב, ונעשתה ההתבהמות - העדר כל אידיאל - לעצם האידיאל, שאליו סוגדים בראש כל חוצות. ותבערת היצר הרע בוערת עד לב השמים, והיצר הרע אשר תשוקתו להחטיא את הנאמנים לד' ולתורתו (כמאמרם ז"ל "ובתלמידי חכמים יותר מכולם") עובד בכל כח ועוז להכניס את זוהמת הרחוב לתוכי מחנינו, כשלתו חיל עצום של כלים מכלים שונים: עיתונות זולה, רדיו, מחשבים למיניהם, סלולריים, קווי נייעס, ערוצים דתיים, וכיו"ב, ומי בראש? האינטרנט הארוך, והמסכנים הרדודים והעלובים שבתוכי המחנה משתתפים באתרים הטמאים המתכנים החרדים, כחזיר הנובר באשפה.

וא"כ ראוי להתחזק ולומר: "טוב עבוד אלוקים". אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שזוכים לבנות בתים נאמנים להשם ולתורתו ולהקים חייך בין זוהמת הרחוב לבין בתינו, לחיות ולקבל חיות מתורתנו הק', ממצוות השם יתברך, משבתות, וממועדי השם, על משכנות הרועים, "אשר יעשה ואתם האדם וחי בהם".

ת.ד.: דבורה הנביאה 5/5 בני ברק
טלפון: 03-5708327
פקס: 1533-5708327
בנק - מרכנתיל (17)
סניף - ר עקיבא (745)
מספר חשבון - 15788
על שם - למעננו

בהכוונת הרבנים
הגאונים שליט"א

"לשמור על טהרת המחשבה"
מתוך איגרת המחנך הותיק רבי מאיר מונק שליט"א

מהי דעת תורה

בהספד על החזון איש נאמר מה היה יחודו של החזו"א על פני אנשי דורו, והתשובה היתה: בדרך כלל המחשבה וההשקפה של אדם מורכבת מכמה גורמים - 30% בני המשפחה, 20% מחברים ושכנים, 25% מעיתונים, ועוד 20% ממקום העבודה שלו, וגם 5% דעת תורה, שלא תמצאנה אלא במי שכל עמלו אך ורק בתורה. קו החינוכי שנו להרגיל את ילדינו לשמוע רק דעת תורה, ורק מפי גדולי התורה שדעתם דעת תורה במאה אחוז.

החינוך שלנו

וכל האיסורים מגדולי התורה על כל אמצעי התקשורת, אינם על דרך השלייה, אלא המה דברים חיוביים לשמור על טהרת המחשבה שלנו, של כל משפחתנו ושל צאצאינו, רק כך תשמר טהרת המחשבה בקרבנו, ונוכל לעבוד את עבודת ה' בקדושה ובטהרה. רק מתוך משמעת מוחלטת לדעת גדולי התורה, נוכל לשמור את דרך ה' ולהנצל מהחרב המתהפכת של מלאכי חבלה.

הכר את האויב

כשאדם פותח עסק, כוונתו להרויח כסף, כשאדם עורך עיתון, מלבד כסף, הוא מעוניין להפיץ דעותיו, עיקר רווחיו מפרסומת, ויש שהמפרסם קונה עמודים נרחבים, ומבקש שיכתוב מאמר "כביכול אובייקטיבי" לפרסום סחורתו, ואז העורך משועבד למפרסם שממנו פרנסתו, בצורות כאלה מגניב שבועון "בלתי תלוי" (כביכול) דעות מכל הבא ליד.

מסקנת הדבר

אין אנו באים "כיהודה ועוד לקרא", אנחנו נשמעים לקול גדולי התורה. באנו רק לפרש ולהסביר מה מה גודל הסכנה ומה רב האסון אם לא נשמע לדברי גדולי התורה. יש לכוון את כח הסקרנות לסקרנות לדברי תורה. והדברים פשוטים וברורים כי הרוצה לגדל את בניו לתורה וירא"ש לא יצליח באם שבועונים אלו ימצאו בביתו כי הוא תרתי דסתרי.